

Голосъ. Но, то е нѣщо ненадѣйно — ставайте, да дигнемъ трапезѣ-тъ по скоро, за да не рече: Азъ воювамъ и жертвовамъ животъ-тъ си за отечество-то ни; а вы ся гощавате и веселите *(ставать, а слуга-та растрѣбува; музика-та свири)*.

ПОЗОРИЩЕ. III.

Графъ-тъ, Волфъ а подиръ него Голосъ.

Голосъ. Добрѣ дошле, милостивый Господине Графе, добрѣ дошле *(мѣрна да му цѣлуни ръкъ, но той му захвали)*.

Графъ-тъ. Ахъ, да е далъ Богъ, да съмъ и азъ оставилъ тѣло-то си на бойно-то поле, както и други-тъ братія, много по добрѣ щѣше да бѣде, нежели що съмъ си дошелъ въ дворъ-тъ, кога не заварихъ нито Геноевѣхъ нито чедо-то си.

Голосъ. Азъ ви вѣрвамъ, милостивый Господине.

Графъ-тъ. Голосе! азъ искамъ сега, да ми искажешъ по тънко, за тойзи нещастный случай, какъ ся е случило съ Геноевѣхъ?

Голосъ. Ачи какво знаѣхъ, да ви кажѣхъ друго, но онова, кое-то ви и писахъ. — — — Вѣрвайте ми, че отъ оный день — — — отъ онова, думамъ, ужасно позорище — — — юще и день днешный не могъ да ся смиряхъ. — Само юще толкова могъ да ви кажѣхъ, че по вашѣ-тъ заповѣдь тутакси, щомъ получихъ отъ васъ писмо, отредихъ двама, кои-то погубихъ и неѣхъ и дете-то.

Графъ-тъ. *(Ужасна ся и полить)*. Бѣгай ся Голосе, отъ очи-тъ ми; — азъ не знаѣхъ, какъ да ми-слѣхъ за това. *(Голосъ ся поклонява и отважда)*.